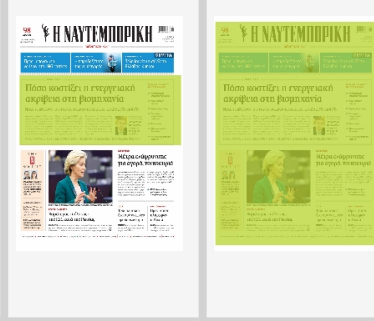


# Πόσο κοστίζει η ενεργειακή ακρίβεια στη βιομηχανία

Πηγή:	ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ	Σελ.:	1,6-9	Ημερομηνία έκδοσης:	06-04-2022
Αρθρογράφος:		Επιφάνεια :	4076.03 cm <sup>2</sup>	Κυκλοφορία:	390
Θέματα:	ΙΟΒΕ				



## ΦΑΚΕΛΟΣ

# Πόσο κοστίζει η ενεργειακή ακρίβεια στη βιομηχανία

Η μέση επιβάρυνση στο κόστος παραγωγής κυμαίνεται μεταξύ 20% και 40%

**ΣΦΙΧΤΗ** παραμένει η «θλιιά» του ενεργειακού κόστους γύρω από την ενεργοβόρο βιομηχανία και ιδίως για τις επιχειρήσεις της Μέσης Τάσης, οι οποίες αφενός πλήττονται απευθείας από το άλμα του φυσικού αερίου (η μέση τιμή του οποίου διαμορφώθηκε τον

Μάρτιο στα 128 ευρώ/MWh στον διεθνή κόμβο TTF, από 80 ευρώ/MWh που ήταν τον Φεβρουάριο), αφετέρου έχουν στην πλειονότητά τους τιμολόγια ρεύματος που συνδέονται με ρήτρα αναπροσαρμογής. Σύμφωνα με εκτιμήσεις επιχειρηματικών κύκλων, η επι-

βάρυνση στο κόστος παραγωγής της βιομηχανίας ανέρχεται στο 20%-40% -με το ακριβές ποσοστό να διαφοροποιείται ανά βιομηχανικό κλάδο-, έχοντας αυξηθεί σε σημαντικό βαθμό σε σχέση με τα επίπεδα που ήταν προ κρίσης. > **6-9**



**ΝΙΚΟΣ ΒΕΤΤΑΣ**  
Γενικός διευθυντής ΙΟΒΕ  
**Διαχρονικά αρνητικό το ενεργειακό εξωτερικό ισοζύγιο**

**ΜΕΛΕΤΗ ΚΡΜΓ: ΣΤΑ 21,5 ΔΙΣ. ΕΥΡΩ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑ**

### ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ:

- ▶ Μεταλλουργίας και βασικών μετάλλων
- ▶ Μη μεταλλικών ορυκτών
- ▶ Χημικής βιομηχανίας
- ▶ Πολυμερών και πλαστικών προϊόντων
- ▶ Συσκευασίας
- ▶ Αδρανών υλικών - Λατομείων
- ▶ Μεταποίησης τροφίμων και ποτών

## Βιομηχανία: Βραχνάς το κόστος ενέργειας

Τον τρόπο με τον οποίο επιδρά στη βιομηχανική παραγωγή το αυξημένο κόστος ενέργειας καταγράφει η «N», προκειμένου να αναδείξει ορισμένες από τις βασικότερες προκλήσεις του κλάδου.

Της Λαλέλας Χρυσανθοπούλου  
[lchrysanthopoulou@naftemporiki.gr](mailto:lchrysanthopoulou@naftemporiki.gr)





## 128€/MWh

ήταν η μέση τιμή του φυσικού αερίου τον Μάρτιο

**Οι επιχειρήσεις Μέσης Τάσης αφενός πλήττονται απευθείας από το άλμα του φυσικού αερίου και αφετέρου έχουν στην πλειονότητά τους τιμολόγια ρεύματος που συνδέονται με ρίτρα αναπροσαρμογής.**

**Ο**ι μεγάλες επιχειρήσεις της Υψηλής Τάσης έχουν διμερή εξατομικευμένα συμβόλαια που συνάφθηκαν πριν από το ξέσπασμα της ενεργειακής κρίσης και τους προστατεύουν από τις διακυμάνσεις των χονδρεμπορικών τιμών, τουλάχιστον έως το τέλος του έτους. Να σημειωθεί ότι η μέση τιμή του φυσικού αερίου διαμορφώθηκε τον Μάρτιο στα 128 ευρώ/MWh στον διεθνή κόμβο TTF από 80 ευρώ/MWh που ήταν τον Φεβρουάριο.

### Επιβάρυνση του κόστους παραγωγής έως 40%

Σύμφωνα με εκτιμήσεις επιχειρηματικών κύκλων, η επιβάρυνση στο κόστος παραγωγής της βιομηχανίας ανέρχεται στο 20%-40% -με το ακριβές ποσοστό να διαφοροποιείται ανά κλάδο-, έχοντας αυξηθεί σε σημαντικό βαθμό σε σχέση με τα προ κρίσης επίπεδα.

Ο διπλασιασμός της επιδότησης των λογαριασμών ηλεκτρικής ενέργειας των επιχειρήσεων στα 130 ευρώ/MWh για τον τρέχοντα μήνα (με τις μικρότερες επιχειρήσεις με παροχή ισχύος έως 35 kVA και τα αρτοποιεία να λαμβάνουν πρόσθετη επιδότηση 100 ευρώ/MWh), καθώς και ο διπλασιασμός της επιδότησης των λογαριασμών φυσικού αερίου -που ισχύει για όλες τις επιχειρήσεις- στα 40 ευρώ/MWh που ανακοινώθηκε χθες για τον Απρίλιο (από 20 ευρώ/MWh Μάρτιο) απορροφά σε έναν βαθμό τους κραδατισμούς.

Δεν είναι όμως αρκετό, τονίζουν στελέχη της ενεργόβιομηχανίας, που εκτιμούν ότι ακόμα και με τα ενισχυμένα μέτρα προστασίας, η τελική τιμή του φυσικού αερίου για τη βιομηχανία -συμπεριλαμβανομένης και της επιδότησης- διαμορφώνεται στα 90 ευρώ/MWh.

Εάν δε υπολογιστεί η αύξηση ως προς τη μέση τιμή φυσικού αερίου (TTF) του δεκαμήνου Ιανουαρίου-Οκτωβρίου

2021 που ήταν 30 ευρώ/MWh, η αύξηση μετά την επιδότηση είναι 60 ευρώ/MWh, που «μεταφράζεται» σε ένα πρόσθετο κόστος της τάξης των 60 εκατ. ευρώ τον μήνα για τη βιομηχανία.

### Η μετακύλιση των χονδρεμπορικών τιμών

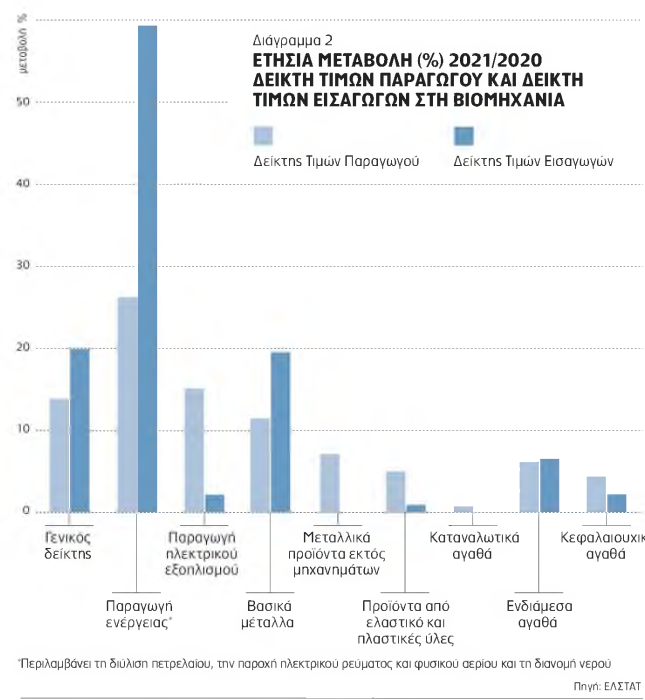
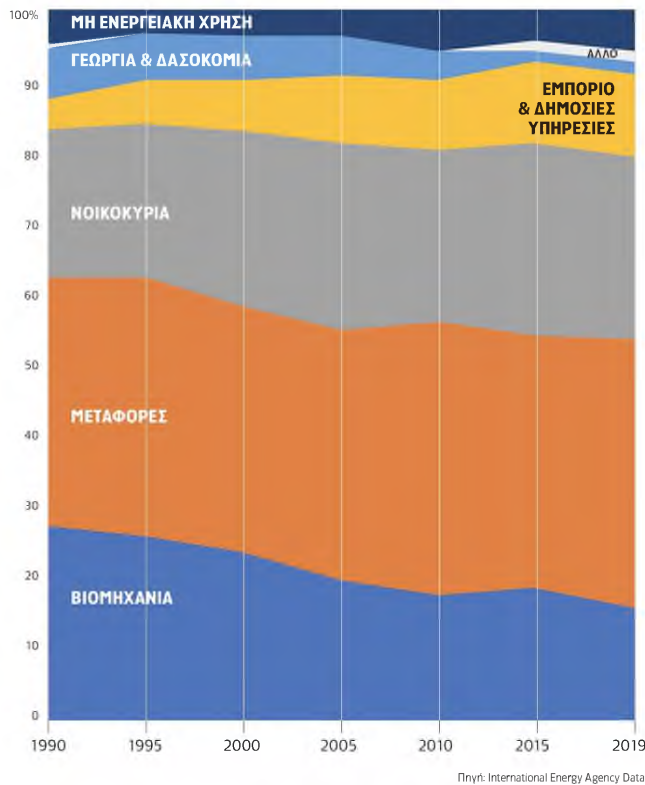
Όπως έχουν επανειλημμένα επισημάνει οι βιομηχανικοί σύνδεσμοι, μείζον πρόβλημα παραμένει η 100% μετακύλιση των χονδρεμπορικών τιμών ρεύματος -που έκλεισαν τον Μάρτιο στο ιστορικό ρεκόρ των 287 ευρώ/MWh και παραμένουν σε αυτά τα επίπεδα και τον Απρίλιο- στα τιμολόγια της Μέσης Τάσης. Αυτό είναι μια ελληνική ιδιαιτερότητα που δεν παρατηρείται στις άλλες χώρες της Ε.Ε., όπου υπάρχουν αφενός εργαλεία αντιστάθμισης κινδύνου μέσω της προθεσμιακής αγοράς στα Χρηματιστήρια Ενέργειας (που στην Ελλάδα υπολείτουμε), αφετέρου οι βιομηχανίες μπορούν να συνάψουν μακροπρόθεσμα διμερή συμβόλαια με τους ηλεκτροπαραγωγούς που τους προσφέρουν ορατότητα για το ενεργειακό τους κόστος σε βάθος χρόνου, μια δυνατότητα που δεν προσφέρεται αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα η έκθεση στις spot τιμές ρεύματος να αποτελεί μονόδρομο, τη στιγμή που στην Ευρώπη το 50%-80% της ζήτησης για ρεύμα της βιομηχανίας καλύπτεται μέσω διμερών συμβολαίων, μια συνθήκη που θέτει σε μειονεκτική θέση τις εγχώριες επιχειρήσεις με ιδίως αυτές που έχουν εξαγωγικό προσανατολισμό.

### Διμερή συμβόλαια με φυσική παράδοση

Για τον λόγο αυτό η ενεργόβιομηχανία ζητά -όπως υπογράμμισε προ ημερών και ο πρόεδρος της EBIKEN Αντώνης Κοντολέων- να υποχρεωθούν να διαθέτουν μέρος της παραγωγής τους μέσω διμερών συμβολαίων με φυσική παράδοση, κάτι που προϋποθέτει και την ανάπτυξη της προθεσμιακής αγοράς EXE. Προτείνει μάλιστα να τεθεί ως προϋπόθεση για όσους παραγωγούς ΑΠΕ θελήσουν να επιδοτηθούν με συμβάσεις με σταθερή τιμή (μέσω των διαγωνισμών της ΡΑΕ), να διαθέτουν το 50% της παραγωγής τους σε διμερή συμβόλαια με τη βιομηχανία.

[SID: 15139587]

Διάγραμμα 1  
**ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΑΝΑ ΤΟΜΕΑ/ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**



## Ν. Βέττας: Διαχρονικά εξαρτημένοι



**ΜΙΛΩΝΤΑΣ** στη «Ν» για τις επιδράσεις αυξήσεων τιμών ενεργειακών προϊόντων στην ελληνική οικονομία, ο γενικός διευ-

θυντής του IOBE, καθηγητής Νίκος Βέττας επισημαίνει ότι «Το ενεργειακό εξωτερικό ισοζύγιο της Ελλάδας είναι διαχρονικά αρνητικό, δηλαδή η χώρα εισάγει μεγαλύτερη ποσότητα ενέργειας από όση εξάγει. Η εξάρτηση της χώρας από ενεργειακές εισαγωγές είναι υψηλότερη του μέσου όρου των χωρών της Ευρώζωνης. Από τη σκοπιά των τομέων της οικονομίας που απορροφούν το μεγαλύτερο κομμάτι της ενέργειας ξεχωρίζουν οι εταιρείες στον κλάδο των μεταφορών, τα νοικοκυριά και η βιομηχανική παραγωγή, με μερίδια 37,8%, 25,3% και 16,2% αντίστοιχα επί της συνολικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας για το 2019. Οι τιμές των ενεργειακών αγαθών, καθώς και βασικών εμπορευμάτων, παρουσίασαν σημαντική άνοδο πέρυσι, ήδη πριν από τον πόλεμο στην Ουκρανία, εξαιτίας της έντονης ανάκαμψης της παγκόσμιας οικονομίας μετά την άρση των περιοριστικών μέτρων του χειμώνα του 2021. Η Ελλάδα δεν συγκαταλέγεται στις χώρες-παραγωγούς τέτοιων προϊόντων, επομένως είναι λίπτης τιμών σε αυτά. Η αύξηση των τιμών τους αποτυπώνεται κυρίως στην έντονη άνοδο των τιμών παραγωγού στους βιομηχανικούς κλάδους και ομοίως παράγον ενεργειακά προϊόντα (προϊόντα διύλισης πετρελαίου, παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου), στους κλάδους της μεταλλουργίας, στην παραγωγή ηλεκτρικού εξοπλισμού και στην παραγωγή πλαστικών προϊόντων. Η επίδραση από τις διεθνείς τιμές αναδεικνύεται από την υψηλή συσχέτιση στις περισσότερες περιπτώσεις ανάμεσα στις τιμές εισαγωγών και τις τιμές παραγωγού. Καθώς πολλά από αυτά τα προϊόντα αποτελούν πρώτες ύλες για πολλούς άλλους κλάδους ή περιλαμβάνονται στον κεφαλαιουχικό εξοπλισμό τον οποίο χρησιμοποιούν, είναι πολύ πιθανό να ανατροφοδοτήσουν περαιτέρω την αύξηση του κόστους παραγωγής, όχι μόνο στη βιομηχανία, αλλά και στον πρωτογενή τομέα, τις κατασκευές, καθώς και σε κλάδους των υπηρεσιών». [SID: 15139699]

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα >

## Εκρηκτικό μίγμα η ενεργειακή ακρίβεια και οι αυξήσεις στις πρώτες ύλες

> Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Της Λέττας Καλαμαρά  
lkalamara@nafteporiki.gr

**ΣΕ ΣΤΕΝΑΠΟ** έχει εισέλθει η βιομηχανική παραγωγή στην Ελλάδα εξαιτίας της εκτόξευσης του κόστους της ενέργειας σε συνδυασμό με το υψηλό κόστος των πρώτων υλών και των μεταφορών λόγω της κρίσης που έχει ξεσπάσει μεταξύ Ρωσίας - Ουκρανίας. Μεταλλουργία, Χημική Βιομηχανία, Κλάδος των Πλαστικών και Τομέας Συσκευασίας είναι μερικοί μόνο από τους κλάδους παραγωγής που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου.

Τον Μάρτιο 2022 η συνομοσπονδία ευρωπαϊκών βιομηχανιών χαρτί (Cepi) απήθυνε επιστολή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητώντας άμεση δράση για το «καταστροφικό» ενεργειακό κόστος, το οποίο, όπως λέει, θα μπορούσε να ακρωτηριάσει την ενιαία αγορά, να απειλήσει εκατομμύρια θέσεις εργασίας και να καταστρέψει την πιθανότητα επίτευξης των στόχων βιωσιμότητας. «Ο κλάδος μας αντιμετωπίζει υψηλό ενεργειακό κόστος από το καλοκαίρι του 2021. Είδαμε τις τιμές της ενέργειας να αυξάνονται έως και οκτώ φορές», αναφέρει η Cepi. Τον ίδιο μήνα η Ευρωπαϊκή Ένωση Εταιρειών Πολυμερών (PEA) και Πλαστικών (EuPC) διοργάνωσε σύσκεψη με περισσότερες από 600 επιχειρήσεις, με θέμα πώς θα ενισχυθεί η βιομηχανία μετά την άνοδο των τιμών της ενέργειας και την εξελισσόμενη σύγκρουση στην Ουκρανία.

Αντίστοιχα στον κλάδο των πλαστικών οι τιμές αποστολής και το κόστος των πλαστικών ρητινών θα αυξηθούν και φέτος. Αξίζει να σημειωθεί πως το 4% έως 8% του πετρελαίου που εξορύσσεται παγκοσμίως χρησιμοποιείται στη συνέχεια για πλαστικό. Η ευρωπαϊκή χημική βιομηχανία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη παραγωγός χημικών προϊόντων στον

κόσμο και όπως τονίζεται το κόστος της ενεργειακής κρίσης για τον κλάδο των χημικών είναι υψηλό. Ειδικότερα, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Χημικής Βιομηχανίας (Cefic) το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειας και των πρώτων υλών είναι σημαντικός παράγοντας για τον καθορισμό της ανταγωνιστικότητας της χημικής βιομηχανίας της Ε.Ε. των 27 στην παγκόσμια αγορά.

Η κατανάλωση ενέργειας στα χημικά φτάνει περίπου το 21,2% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας της βιομηχανίας, που αντιστοιχεί σε 50,8 εκατομμύρια τόνους πετρελαίου. Στην Ελλάδα το υψηλότερο μερίδιο κόστους ενέργειας εμφανίζει ο κλάδος των βασικών μετάλλων και των μη μεταλλικών ορυκτών.

Ακολούθησαν τα μη μεταλλικά ορυκτά και σε ελαφρώς χαμηλότερα επίπεδα τα ορυχεία - λατομεία, με το μερίδιο ενεργειακού κόστους να ανέρχεται στο 12,2% του κόστους παραγωγής. Παρά το γεγονός ότι για τις βιομηχανίες υπάρχουν «κλειστά» ενεργειακά συμβόλαια, η ανησυχία των εκπροσώπων των μεταλλευτικών επιχειρήσεων είναι έκδηλη.

### Κρίσιμος παράγοντας

Όπως τονίζουν, «η χρήση των ορυκτών καυσίμων είναι δεδομένη, άρα οι τιμές τους δεν πρόκειται να μειωθούν και πιθανόν να αυξηθούν λόγω της αυξημένης ζήτησης, οι τιμές των ρύπων το πιο πιθανό είναι επίσης να αυξηθούν και αυτές αφού περισσότεροι τόνοι διοξειδίου του άνθρακα θα εκπέμπονται λόγω αυξημένης χρήσης ορυκτών καυσίμων, με τελικό αποτέλεσμα η ζήτηση πολλών καταναλωτικών προϊόντων λόγω αυξημένων τιμών να μειωθεί σε τέτοιο βαθμό που η παραγωγή τους να είναι ασύμφορη, που σημαίνει σταμάτημα παραγωγικών μονάδων με ό,τι αυτό συνεπάγεται».



## «Προϊκα» 21,5 δισ. ευρώ και βαριές προκλήσεις για τα

**ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ** αναμένεται να είναι τα βασικά μέταλλα στα έργα της επόμενης δεκαετίας ύψους 21,5 δισ. ευρώ, όπως τονίζει η KPMG στη μελέτη της για το μέλλον της ελληνικής βιομηχανίας βασικών μετάλλων. Η επόμενη μέρα, εάν και εφόσον ευδοθηθεί, τοποθετεί στο επίκεντρο τις πρωτοβουλίες ESG (Environment, Society, Government), την απανθρακοποίηση και την εφαρμογή της πράσινης ατζέντας. Προκλήσεις αποτελούν το ενεργειακό κόστος αλλά και οι

περιορισμένες πρώτες ύλες. Η ενέργεια αντιπροσωπεύει έως και 40% του συνολικού λειτουργικού κόστους της βιομηχανίας βασικών μετάλλων. Από την αρχή της πανδημίας έως τον Ιούνιο του 2021 η τιμή του φυσικού αερίου αυξήθηκε περισσότερο από 39%, η τιμή του άνθρακα αυξήθηκε γύρω στο 144%, οι τιμές του πετρελαίου είναι περίπου 35% υψηλότερες. Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων της βιομηχανικής παραγωγής του κλάδου έχει ανακάμψει και

έχει ξεπεράσει τα προ πανδημίας επίπεδα, αλλά η λειτουργική δυνατότητα περιορίζεται ακόμα στο 77%. Με βάση τα στοιχεία της KPMG:

- η αξία της ελληνικής αγοράς των βασικών μετάλλων ανέρχεται στα 5,8 δισ. ευρώ (στοιχεία 2019).
- ο κύκλος εργασιών του κλάδου των βασικών μετάλλων (χαλκός, αλουμίνιο, σίδηρος και χάλυβας) δείχνει σημαντική αύξηση, με ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης (CAGR) 6,2% από το 2013 έως το 2019, κυρίως

Σύμφωνα με τη Natural Resources PC, γίνονται περιζήτητα πλέον προϊόντα του μεταλλευτικού/μεταλλουργικού κλάδου όπως το κοβάλτιο, το λίθιο, ο χαλαζίας, το πυρίτιο, ο γραφίτης, οι σπάνιες γαίες αλλά και το ουράνιο.

Επίσης ζητούνται κολλοειδείς ποσότητες πιο συμβατικών υλικών, όπως αδρανή, τσιμέντο, χάλυβας, χαλκός, αλουμίνιο. Ωστόσο, τους τελευταίους μήνες οι επιχειρήσεις σε πολλούς κλάδους εντάσεως ενέργειας, όπως η μεταλλουργία, έχουν να αντιμετωπίσουν «πυροσβεστικά» τις αυξήσεις στις τιμές ενέργειας, με ό,τι αυτό σημαίνει για την παραγωγή, μιας και πολλές επιχειρήσεις στην Ευρώπη σταμάτησαν πλήρως τη λειτουργία τους περιμένοντας καλύτερες μέρες.

## Ακριβό το τίμημα για τα

**ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ** αλληπάλληλων κρίσεων με προεξάρχουσα την πρόσφατη ενεργειακή κρίση βιώνει ο κλάδος των αδρανών υλικών και των λατομείων. Η πραγματικότητα δείχνει ότι ένα μέσο λατομείο αδρανών υλικών καταβάλλει σήμερα, σε μηνιαία βάση, για το ηλεκτρικό του ρεύμα ποσό 15.000 ευρώ αντί 5.000 ευρώ που πλήρωνε πριν από την ενεργειακή κρίση των τελευταίων μηνών. Το σημερινό μεταβλητό κόστος παραγωγής των λατομείων αδρανών υλικών έχει αυξηθεί σε ποσοστό τουλάχιστον 60%. Όπως λένε οι άνθρωποι του χώρου, η αύξηση αυτή δεν οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην αύξηση της τιμής

**■ Το κόστος του πετρελαίου κίνησης αποτελεί περίπου το 40% του λειτουργικού κόστους για τις επιχειρήσεις αδρανών υλικών - λατομείων.**

του πετρελαίου κίνησης και της ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά υπάρχουν κι άλλοι παράγοντες που επιδεινώνουν την κατάσταση, όπως τα ορυκτέλαια, τα ανταλλακτικά, οι εκρηκτικές ύλες, ο σίδηρος και πολλά άλλα υλικά, των οποίων η τιμή αγοράς έχει επίσης αυξηθεί υπέρμετρα. Όπως τονίζει ο Φώτης Στε-

21,2%

της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας καταναλώνεται από τη χημική βιομηχανία.



**60%** έχει αυξηθεί το σημερινό μεταβλητό κόστος παραγωγής των λατομικών αδρανών υλικών.



## Βασικά μέταλλα

λόγω των αυξημένων εξαγωγών και σημαντικών έργων υποδομής.

● ο κλάδος αποτελεί σημαντικό εργοδότη στην ελληνική οικονομία, καθώς το 2021 απασχόλησε άμεσα περισσότερα από 20.000 άτομα, δηλαδή 0,5% του συνολικού εργατικού δυναμικού της Ελλάδας.

● οι τιμές των πρώτων υλών [απομέταλλα (scrap) & μεταλλεύματα] αυξήθηκαν απότομα εν μέσω πανδημίας. Από την έναρξη του Covid-19 έως και τον Ιούλιο του 2021, οι τιμές

αλουμινίου, χαλκού, σιδήρου και απομετάλλων χάλυβα αυξήθηκαν κατά 44%, 79%, 137% και 75,6% αντίστοιχα. Η βιομηχανία έχει σημειώσει αξιοσημείωτη ανάπτυξη, με άνοδο 28% στα έσοδα από το 2015 έως το 2019.

● τα «disruptions» στην εφοδιαστική αλυσίδα λόγω της πανδημίας, οι περιβαλλοντικές ανησυχίες, τα φιλοδοξία έργα υποδομής και οι εμπορικές πολιτικές συνεχίζουν να αυξάνουν τις τιμές των μετάλλων.

[SID: 15140422]

## λατομεία-αδρανή υλικά

φανής, Α' αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων και διευθύνων σύμβουλος στα Βιομηχανικά Ορυκτά, το πετρέλαιο κίνησης χρησιμοποιείται κατά 95% έως 100% ως καύσιμο στους κινητήρες των απασχολούμενων μηχανημάτων έργου στα λατομεία αδρανών υλικών. Κατά μέσο όρο για την παραγωγή ενός τόνου αδρανούς υλικού απαιτούνται 0,8 έως 1,15 λίτρα πετρελαίου, με άμεσο αποτέλεσμα το πετρέλαιο κίνησης να αποτελεί τουλάχιστον το 20% του κόστους παραγωγής ενός λατομείου του κλάδου. Επιπλέον ο ΕΦΚ στο πετρέλαιο κίνησης το 2001 ήταν 245,00 ευρώ ανά χιλιόλιτρο και σή-

μερα ανέρχεται στα 412,00 ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Σύμφωνα με στοιχεία των συνδέσμων μεταφορέων, το κόστος του πετρελαίου κίνησης αποτελεί περίπου το 40% του λειτουργικού κόστους μιας μεταφορικής και σαφώς του μεταφορικού κόστους των αδρανών υλικών από τα λατομεία στα κέντρα κατανάλωσης. Συν τοις άλλοις, η μέση κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία επιβαρύνει σημαντικά το λειτουργικό κόστος ενός λατομείου αδρανών υλικών, εκτιμάται σήμερα στα 2 Kwh ανά τόνο. Οπωσδήποτε ο δείκτης επηρεάζεται από την παραγωγικότητα και την γκάμα των πολυήσων του κάθε λατομείου.

## Περικοπές και προσαρμογές από τη μεταποίηση τροφίμων

Της Δανάης Αλεξάκη  
dalexaki@nafteporiki.gr

«ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΣΚΟ στην εγχώρια βιομηχανία μετρά εδώ και εννέα μήνες, δηλαδή πολύ πριν η τιμή του πετρελαίου και του φυσικού αερίου φτάσουν στο "βαθύ κόκκινο" ως αποτέλεσμα της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. Πλέον το θέμα της βιωσιμότητας απειλεί όλες σχεδόν τις δραστηριότητες και ήδη έχουν ξεκινήσει οι περικοπές στον τρόπο λειτουργίας γραμμών παραγωγής, καθώς η πραγματικότητα είναι ότι το ενεργειακό κόστος είναι μη διαχειρίσιμο σε πολλές επιχειρήσεις». Με αυτά τα λόγια στελέχη της βιομηχανίας τροφίμων σκιαγραφούν την υφιστάμενη κατάσταση στην αγορά.

Ο εγχώριος κλάδος μεταποίησης τροφίμων αποτελεί μια ενεργοβόρα δραστηριότητα και εισήλθε στην ενεργειακή κρίση σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με τις ανταγωνιστικές αγορές.

«Πριν από την κρίση, το κόστος ενέργειας αποτελούσε περίπου το 30% του κόστους παραγωγής, δεδομένου ότι ήταν από τα υψηλότερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτή τη στιγμή αγίζει και το 60%-70%, αποτελώντας το νούμερο ένα ζήτημα διαχείρισης από τη βιομηχανία, ξεπερνώντας το μισθολογικό ή τα ενδοκίβια εγκαταστάσεων και αποθηκών. Εάν συμπεριληφθούν οι αυξήσεις 50%-60% στις πρώτες ύλες και το μεταφορικό που κινείται στην κατεύθυνση να αγγίζει διψήφιο ποσοστό συμμετοχής στα συνολικά κόστη, από 5%-6% που ήταν το 2019, τότε γίνεται ξεκάθαρο ότι η βιομηχανία βρίσκεται σε ασηφύζια. Δεν υπάρχουν ελαστικές δαπάνες για να περιοριστούν περαιτέρω. Και, βέβαια, όλη αυτή η συνθήκη δημιουργεί έναν φαύλο κύκλο ανατιμήσεων και μειωμένων κατανάλωσης που δεν αφήνει περιθώρια ελιγμών. Η απόφαση για διακοπή λειτουργίας δεν αφορά μονάχα σε μικρές βιομηχανίες, αυτό πρέπει να καταστεί σαφές. Και οι μεγάλες βιομηχανίες δέχονται ισχυρές πιέσεις και κανείς δεν μπορεί να προχωρήσει σε έναν σχε-

■ Ο κλάδος της μεταποίησης τροφίμων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το φυσικό αέριο.

διασμό διαχείρισης κρίσεως αφού τα δεδομένα συνεχώς διαφοροποιούνται και όχι στην κατεύθυνση της βελτίωσης», σημειώνουν τα ίδια στελέχη.

Η απαισιοδοξία αποδίδεται σε μεγάλο βαθμό στην υψηλή εξάρτηση από το φυσικό αέριο καθώς και στις σημαντικές ατέλειες και στρεβλώσεις στη λειτουργία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. «Ακόμα και αύριο το πρωί να σταματήσει ο

πόλεμος, η ενεργειακή κρίση δεν θα σταματήσει. Αντίθετα, η επόμενη μέρα του "ψυχρού πολέμου" που θα αναπτυχθεί θα διατηρήσει την κατάσταση στην ενέργεια ρευστή» σημειώνουν αναλυτές της αγοράς, προσθέτοντας ότι «το ενεργειακό πεδίο αποτελεί μεγάλο disadvantage εξωστρέφειας για το εγχώριο επιχειρείν γιατί οι ελληνικές επιχειρήσεις ή όσες δραστηριοποιούνται εγχωρίως δεν έχουν τη δυνατότητα αξιοποίησης εργαλείων που "απολαμβάνουν" διεθνείς ανταγωνιστές τους, όπως π.χ. το πεδίο της αντιστάθμισης κινδύνων ή την ανάπτυξη μακροχρόνιων συμβολαίων».

Η στόχευση στην υπεραξία της ποιότητας των εγχώριων αγροτικών προϊόντων που αναβαθμίζει το τελικό προϊόν της μεταποίησης είναι ένα «όπλο» για την ελληνική βιομηχανία τροφίμων, ωστόσο σε μια περίοδο «ισχνών αγελάδων» σε όλη την Ευρώπη, το ποσοστό των καταναλωτών που θα μπορεί να υποστηρίξει την επιλογή premium κωδικών θα περιοριστεί σημαντικά, συνεπώς ο ανταγωνισμός θα εκτοξευθεί περαιτέρω.

### Οι start up επιχειρήσεις

Την ίδια στιγμή, η συγκυρία φέρεται να είναι λάθος και για τα start up επιχειρήματα στον κλάδο των τροφίμων, με πολλές καινοτόμες ιδέες να παραμένουν στο συρτάρι μέχρι να υπάρξει μια πιο ξεκάθαρη εικόνα στην αγορά. «Για όσους αποφασίσαν να κάνουν ντεμπούτο το 2020 και μετά, εκμεταλλευόμενοι την παγκόσμια τάση για πιο υγιεινές επιλογές διατροφής και του wellbeing γενικότερα, η συγκυρία είναι πραγματικά προκλητική. Στην πανδημία υπήρχε η δυσκολία εισόδου στα ράφια, τόσο στα εγχώρια όσο και στα διεθνή, λόγω των lockdown στις μεταφορές, ενώ πριν μπει ένα τέλος στην κρίση Covid-19 ο υψηλός πληθωρισμός και η φτωχοποίηση των καταναλωτών αποτελούν έναν σκοπέλο που είναι πολύ δύσκολο να τον ξεπεράσουν μικρές βιοτεχνικές τροφίμων» σημειώνουν εκπρόσωποι φορέων start up στην Ελλάδα.

[SID: 15124553]

**70%**

από το ποσοστό κόστους παραγωγής στον κλάδο τροφίμων είναι το ενεργειακό κόστος.